บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง "การใช้คำช่วยท้ายประโยคของผู้หญิงญี่ปุ่นในปัจจุบัน: สำนวนแสดงการซักถาม" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงแนวโน้มของการใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงของผู้หญิงญี่ปุ่นในวัยทำงานที่ใช้กันในปัจจุบัน โดยศึกษาวิธีการใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงของผู้หญิงญี่ปุ่นในวัยทำงาน แยกตามสถานการณ์ที่นำไปใช้ในการสนทนา ตลอดจนวิธีการใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงแยกตามปัจจัยของคู่สนทนาซึ่งได้แก่ เพศ, อายุ รวมถึงความสัมพันธ์ของผู้พูดและคู่สนทนาที่แตกต่างกันออกไป โดยตั้งสมมุติฐานว่า การใช้คำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามของผู้หญิงญี่ปุ่นในวัยทำงานที่ใช้กันในปัจจุบัน แปรเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่ใช้และ เมื่อพูดกับคู่สนทนาที่มีเพศ, อายุ, ความสัมพันธ์ของผู้พูดและคู่สนทนา ที่แตกต่างกันออกไป

สำหรับข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมโดยการเก็บข้อมูลประโยคที่ใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงจากบทพูดของตัวละครหลักหญิงในนวนิยายที่เขียนขึ้นจากบทละครญี่ปุ่นจำนวนทั้งหมด 4 เรื่องที่ออกอากาศ ในปี พ.ศ.2542 ถึง พ.ศ.2547 ซึ่งรวบรวมประโยคที่แสดงถึงการใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงได้ทั้งหมด 604 ประโยค โดยได้แบ่งประเภทของรูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรง ออกเป็น 3 ประเภทคือรูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่เป็นกลาง, รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่หญิงใช้, รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่ชายใช้

โดยผลการวิจัยพบว่า การใช้คำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามของผู้หญิงญี่ปุ่นในปัจจุบัน มีแนวโน้มที่เปลี่ยนไปจากเดิม กล่าวคือ จากเดิมที่สามารถแบ่งแยกได้ว่าคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่ผู้หญิงใช้และแบบตรงที่ผู้ชายใช้นั้น มีลักษณะแตกต่างกันชัดเจน แต่ในปัจจุบันพบว่า กรอบความคิดที่ใช้กำหนดลักษณะเฉพาะนี้ มีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา โดยพบว่า ตัวละครหลักซึ่งเป็นผู้หญิงญี่ปุ่นในวัยทำงานซึ่งมีอายุระหว่าง 20 – 35 ปีนั้น เลือกที่จะใช้คำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่เป็นกลาง มากกว่าที่จะใช้คำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่ผู้หญิงใช้ โดยที่การเลือกใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงที่เป็นกลางที่นำมาใช้นั้น จะขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่นำไปใช้ในการสนทนา และตัวแปรอื่นๆที่มาจากคู่สนทนา ซึ่งได้แก่ เพศ และอายุของคู่สนทนา รวมทั้งความสัมพันธ์ของผู้พูดที่มีต่อคู่สนทนา อย่างไรก็ตาม จากผลการวิจัย ผู้วิจัยพบว่า ตัวแปรอื่นๆเช่น บุคลิกของตัวละครหลักหญิง,การดำเนินเรื่องของละครแต่ละเรื่อง และวัตถุประสงค์ของผู้พูดที่ต้องการจะสื่อไปยังคู่

สนทนา เป็นสิ่งที่ทำให้การเลือกใช้รูปคำช่วยท้ายประโยคแสดงการซักถามแบบตรงของผู้พูดแต่ละคนมีความแตกต่างกันออกไปด้วย